



Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc

követelései és programja

Tartalom

Bevezetés

Külpolitika

Függetlenség

Orosz csapatok távozása

Önálló magyar külpolitika

Baráti kapcsolatok minden országgal

Egyenjogúság

Államközi szerződések revíziója

Semlegesség
Varsói szerződés felmondása
Semlegesség kinyilvánítása
Dunai konföderáció - európai egység
Kapcsolatok az ENSZ-szel

Belpolitika

Politikai rendszer
Államforma
Törvényhozó testület (Parlament)
Szabad választás
Többpártrendszer
Kormány
Közigazgatás
Forradalmi közigazgatási szervek
Önkormányzat
Munkástanácsok
Közigazgatási reformok
Racionalizálás
ÁVH megszüntetése
Honvédségi reformok
Társadalmi rendszer
Gazdasági rendszer
Mezőgazdaság
Ipar (kisipar)
Kereskedelem (kiskereskedelem)
Szociálpolitika
Kultúrpolitika
Nemzeti hagyományok
Nevelésügy
Oktatásügy

Szabadságjogok

Személyi biztonság
Forradalmi törvényesség biztosítása
Rehabilitáció
Menedékjog
Élet és szabadság biztosítása önkény ellen
Személyi diszkrimináció megszüntetése
Szabad mozgás
Gondolat és szólásszabadság
Vallásszabadság
Társulási szabadság
Munkások jogai

Bevezetés

Ez a füzet az 1956-os forradalom és szabadságharc napjaiban, az október 23-a és november 4-e között elhangzott rádióadások, megjelent sajtótermékek anyagából tartalmaz idézeteket. A forradalmi események ugyan nem október 23-án kezdődtek és nem is értek véget a Szovjetunió november 4-én megindított támadásával. A magyar nép és az ország szabadságáért és függetlenségéért folytatott küzdelem ma is folyik, csupán eszközei módosultak. Ennek a most is tartó forradalom utáni korszaknak a harcaihoz kíván segítséget nyújtani ez az összeállítás.

A brosúra nem tekinthető a forradalom és szabadságharc megnyilatkozásait tartalmazó teljes értékű dokumentumnak. Különösen a jelzett időszakban kiadott újságok és röpiratok anyaga hiányos, mégis hűségesen adja vissza a népfelkelés eszmei-politikai tartalmát. Tárgyuk szerint csoportosítja a követeléseket és állásfoglalásokat, igyekszik áttekintést nyújtani a forradalom kibontakozó kül- és belpolitikai programjáról, a szabadságjogokért folytatott küzdelméről.

A források megjelölésében a helységnév az idézett szöveget sugárzó rádióállomás helyét, a római és arab szám a időpontját jelzi. Pl.: (Miskolc, X/26.). Az újságoknál a lap címét és megjelenésének dátumát találjuk. Az (R)-megjelölés "röpirat"-ot jelent. Ez a kiadvány tehát megbízható és pontos forrás azok számára, akik hűségesen ragaszkodnak 1956 történelmi jelentőségű szelleméhez, és hiteles dokumentum azoknak, akik tollal vagy szóval, irodalmi vagy politikai eszközökkel tovább harcolnak a magyar nép önrendelkezési jogáért, az emberségesebb jövőért. Az egyes fejezetekből kibontakozó eszmei-politikai program lényegét tekintve ugyanis nemcsak a kommunista rendszer elutasítása. Egyben az ENSZ alapokmányában lefektetett és utóbb a Helsink-i megállapodásban megerősített emberi szabadságjogokra támaszkodó új politikai, társadalmi és gazdasági rend programja is. A kommunista rendszer alternatívája, egy kommunizmus utáni korszak körvonala bontakozik ki belőle.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc eszmei alapjának részletes feltárása és előtérbe állítása két évtizeddel az események után sem felesleges. Megerősítheti az ország szabadságáért folytatott küzdelmet; elősegítheti a biztonságosabb politikai tájékozódást az időközben módosult nemzetközi és hazai viszonyok között; egységesítheti a széthúzó felfogásokat a külföldön élő magyarság soraiban, és segítséget nyújthat azoknak az alaptalan véleményeknek és támadásoknak a leszereléséhez, amelyek az 1956-os népfelkelést restaurációs kísérletnek, ellenforradalomnak vagy politikai realitásokkal nem számoló, romantikus szabadságharcnak igyekeznek minősíteni. Ebből a dokumentumból ismét kiderül az 1956-os magyar népfelkelés erkölcsi tisztasága, demokratikus jellege és politikai szükségszerűsége.

A magyar nép súlyos áldozatok árán kiharcolt néhány napos szabadsága elveszett, mert küzdelmét cserbenhagyták a nyugati nagyhatalmak és leverte a Szovjetunió katonai beavatkozása. A küzdelem jogosultságát és máig tartó szükségszerűségét azonban nem homályosították el a közbeeső évtizedek. Sőt, az események még inkább igazolták és ez bizonyítja 1956 októberének eszmei-politikai mondanivalójának ma is időszerű, történelmi jelentőségét.

<http://mek.oszk.hu/10000/10009/#>

